

[Knud Kristensen.]

for mig heller ingen Tvivl om, at hvis vi engang, hvad vi alle haaber, kommer ud over disse Vanskeligheder, og der kommer opadgaaende Tider, og Forholdene, om jeg saa maa sige, af sig selv forbedrer sig, saa vil den høje Regering, hvis den til den Tid sidder ved Magten, slaa sig for Brystet og sige: Se, her er en Regering, der kan styre saadan, at det kan gaa opad og fremad! Men et saadant Forsvar for ens Politik har egentlig noget af et komisk Skær over sig og har i Virkeligheden et vist Skær af en Indrømmelse fra Regeringen af, at dens egen Politik, dens egen Indsats, dens egne Gerninger kan ikke ret godt forsvares, og derfor maa den tage Verdensbegivenhederne til Hjælp og pynte sig med de laante Fjer, som den kan faa derfra.

Men jeg vil endnu en Gang sige, som jeg vistnok har sagt adskillige Gange før, at det, som en Regering og en Politik skal bedømmes efter, er ikke Verdensbegivenhederne, Krise eller Krigskonjunkturer, men det er Regeringens Indsats under de forskellige Konjunkturer til Forbedring af Forholdene for Land og Folk; det, en Regering skal bedømmes efter, er de bestemte Handlinger, som den har foretaget, og som den kan paavise har haft disse eller hine Virkninger i Retning af, at vi bedre kom igennem Tidens Vanskeligheder og hurtigere ind i gode Tider, end vi vilde være kommet, hvis denne Indsats ikke var gjort. Med andre Ord, det er Regeringens Politik, det er dens Handlinger, vi skal drøfte, og ikke Verdensbegivenheder, Krise eller Krig eller opadgaaende Konjunkturer, som vor Regering hverken kan have Ansvaret for og ej heller Æren af, fordi den ingen som helst Indflydelse har derpaa.

Vender vi os da til dette, til Regeringens Indsats i den Situation, vi nu staar i, ja, saa forstaar jeg paa den højtærede Handelsminister, at han mener, at den Forbedrelse til at gaa ind i Krigssituationen, som Regeringen har foretaget, var aldeles glimrende, den havde gjort en Indsats for at forsyne vort Land med Varer forud for Krigen og Prisstigningerne i et Omfang, som var til den yderste Grænse af, hvad der var muligt — for at holde Produktionen oppe, for at holde Beskæftigelsen oppe, for at holde vort Erhvervsliv i Gang paa bedst mulig Maade.

Den højtærede Handelsminister oplyste i sin Tale, at der i de 9 Maaneder, der var gaaet af 1939, inden Krigen udbrød, her til Landet var indført for 57 Mill. Kr. mere end Aaret i Forvejen, og det er rigtigt. Men ser

vi nu paa, hvad det er for Varer, der er indført, saa viser det sig, at Billedet er et lidt andet. I den Opgørelse, som foreligger om dansk Vareomsætning med Udlandet, og som, saa vidt jeg kan se, er det statistiske Værk, hvorfra Handelsministeren har hentet sine Oplysninger, er Varerne inddelt i 3 Grupper, nemlig Raastoffer, mindre bearbejdede Varer og mere bearbejdede Varer. Ser vi nu paa Raastofferne, er Forholdet det, at i de første 9 Maaneder af 1938 indførte vi Raastoffer for 356 Mill. Kr., men i 1939 indførte vi i de samme Maaneder for 314 Mill. Kr., altsaa for 42 Mill. Kr. mindre. Af de mindre bearbejdede Varer indførtes der mere i 1939 end i 1938, rundt regnet for 42 Mill. Kr. mere, altsaa saaledes, at Raastoffer og mindre bearbejdede Varer udgør næsten samme Beløb i 1939 som i 1938; men ganske vist, i 1938 var det fortrinsvis rene Raastoffer, i 1939 var det de mindre bearbejdede Varer, der var i Overvægt. Det viser sig altsaa, at hele den forøgede Indførsel ligger udelukkende paa de mere forarbejdede Varer, saa naar der tales om, at det er væsentlig Raastoffer og livsnødvendige Varer for vor Produktion, der er en forøget Indførsel af, er lige det modsatte Tilfældet; der er indført væsentlig mindre af de rene Raastoffer.

Men Spørgsmaalet er jo for saa vidt ikke, om Vareindkøbene er mindre eller de er større — jo, det har ogsaa sin Betydning —, men Spørgsmaalet er, om disse Vareindkøb er saa store, som de kunde og burde have været, og dette mener jeg absolut ikke de er. Naar vi ser paa Vareindførslerne, saa er der i disse 9 Maaneder kun en Overskudsindførsel paa saadan noget som 73—74 Mill. Kr. Nu er vi vant til — i hvert Fald i Regelen er det saadan —, at vi har en Merindførsel, men vi har ogsaa skjulte Indtægter, Indtægter fra Skibsfarten og forskellige andre Indtægter, som ikke regnes med ved Opgørelsen af Handelsbalancen, og derfor kan vi tillade os en vis Merindførsel; Vareindførselen er imidlertid ikke saa stærkt forøget, saa vidt jeg kan se, at den paa nogen som helst Maade vilde opluge hele den Valutareserve, vi laa inde med ved Begyndelsen af 1939 med Tilgang af de Valutareserver, som skabtes ved de udenlandske Laan.

Handelsministeren er ved en anden Lejlighed blevet spurgt om, hvad der var gjort ved den øvrige Del af Valutareserverne. Jeg har ikke kunnet opdage, at der er givet noget Svar derpaa. Jeg ved ikke, om det var det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sigtede til ved Udtalelsen om, at der var Oplysninger, som ikke burde gives,